

Подільська Зоря

ПАМ'ЯТАЄМО, ШАНУЄМО, БЕРЕЖЕМО

8 травня відзначається День Примирення, він є символом єднання нашого народу перед лицем спільного ворога, днем пам'яті та вдячності всім, хто боровся за нашу свободу та незалежність.

внесок в майбутнє нашої держави.

Із повагою, Віталій УРДЗИК, начальник Вінницької районної військової адміністрації.

Шановні земляки!

8 травня ми, разом з мільйонами людей по всьому світу, відзначаємо День пам'яті та перемоги.

Ми пам'ятаємо, якою страшною трагедією для українців була Друга світова війна. Ця пам'ять робить нас сильнішими.

Вона - запорука неминучої перемоги сьогодні. Знаємо, що перемагає той, хто захищає рідну землю.

Усі ми у невичерпному боргу перед тими, хто віддав у Другій світовій та сьогоднішній війні свої життя, чия юність та молодість покладені за право вільно жити у своїй державі. Імена всіх визволителів назвати не можна, однак вони назавжди залишаться в історії рідного краю. Ми пам'ятаємо жахи військового лихоліття з розповідей наших дідів, а сьогодні і самі переживаємо страшні воєнні злочини, тому особливо розуміємо цінність мирного життя.

Сьогодні ми знову змушені боронити власну землю. Але наші мужні воїни продемонстрували всьому світу, що український народ не втратив мужності та сили. Низько клоняємося Вам, дорогі захисники Вітчизни. Я дякую усім захисникам України, за патріотизм і мужність заради свободи нашої країни, які і зараз роблять усе, щоб нарешті запанував мир.

Бажаю всім мирного неба над головою, злагоди та благополуччя, швидкої перемоги в теперішній війні. Слава Україні! Героям Слава!

Петро ВАСИЛИНИЧ, голова Вінницької районної організації ветеранів, полковник у відставці.

Пам'ятаємо героїзм українського народу

8 травня відзначаємо перемогу над нацизмом та вшановуємо пам'ять загиблих у Другій світовій війні.

У європейській традиції 8 травня – це точка відліку закінчення війни, перемога над страшним злом нацизму і нагадування про катастрофу війни, а не про триумф одних народів над іншими.

Протягом 1939-1945 рр. мільйони українців чинили спротив зі зброєю в руках у різних регулярних арміях світу, сотні тисяч боролися в підпільних і повстанських структурах. Водночас українська земля була одним із основних театрів воєнних дій та місцем масштабних битв. 8 мільйонів українців віддали у тій війні життя.

Обидва тоталітарні режими – нацистський і радянський – під час окупації території України здійснювали численні злочини проти цивільного населення: Голокост, масові вбивства та депортації народів.

Нині росія безжально маніпулює історією, перетворюючи пам'ятну дату на культ, щоб виправдовувати агресію. Україна ж зі зброєю в руках продовжує захищати Європу заради миру і створення нової світової системи безпеки.

Пам'ятаємо всіх, хто загинув у Другій світовій. Допомогаємо ЗСУ. Віримо у нашу Перемогу!

Щиро - Михайло ДЕМЧЕНКО, голова Стрижавської територіальної громади.

Передплатіть «Подільську зорю» - ОНЛАЙН!

1. Переходимо за посиланням <https://peredplata.ukrposhta.ua>
2. Обираємо - Передплатити місцеві видання
3. Обираємо - Вінницьку область
4. В пошук вписуємо індекс видання - 61487.

У Міноборони розповіли про роботу е-кабінету для військовозобов'язаних

Щоб оновити дані в ТЦК, достатньо буде скористатися мобільним застосунком Електронний кабінет військовозобов'язаного запропонує 18 травня. Про це заявила заступниця міністра оборони України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації Катерина Черногоренко.

На своїй сторінці у Facebook Катерина Черногоренко розповіла, як працюватиме е-кабінет військовозобов'язаного.

"У травні Міноборони запускає мобільний застосунок для військовозобов'язаних. Він буде доступним для заванта-

Ми шануємо та пам'ятаємо

8 травня ми відзначаємо День пам'яті та перемоги над нацизмом у Другій світовій війні. Українці зробили надзвичайно вагомий внесок у перемогу над нацизмом, ставши однією з націй-переможниць.

Ми шануємо пам'ять всіх, хто загинув під час найстрашнішої війни в історії людства. Ми згадуємо тих, хто визволив Вінниччину, Україну та інші країни Європи від нацистів.

У далекому 1945 році ніхто з нинішніх ветеранів і в страшному сні не міг побачити, що майже через вісім десятиліть Україна стане місцем ще однієї нищівної війни.

Та ми знаємо, що агресор не зможе зламати українців. Наші захисники, які зараз відбивають російське вторгнення, показали, що у покоління переможців виросли достойні сини, доньки, онуки і правнуки, які ніколи не віддадуть ворогу рідний дім!

Вічна слава тим, хто не повернувся з війни. Низький уклін і глибока шана тим, хто захищає наш сьогоднішній день і виборює майбутній.

Слава Україні! Героям слава!

Із повагою, Василь РОМАНЮК, голова Якушинецької громади.

4 травня у Вінницьких Хуторах в останню путь проводжали мужнього воїна, Героя - **Костянтина Олександровича НІЗІЦЬКОГО**. Чоловік став у лави української армії задовго до повномасштабного вторгнення. Протистояв ворогу у зоні АТО у 2015-2016 рр. Тоді із боями пройшов майже всю Луганську область. А у лютому 2022 року знову повернувся до війська. У званні сержанта воював у складі 59-ї окремої мотопіхотної бригади імені Якова Гандзюка. Спочатку був Миколаїв, далі Херсон, а згодом Донецьчина. Загинув воїн 30 квітня поблизу села Нетайлове. Похований у місті Нетайлове. Йому навічно залишилося 50 років...

Народився Костянтин НІЗІЦЬКИЙ 6 грудня 1973 року у Вінницьких Хуторах. Оскільки зростав у багатодітній родині, де крім нього були ще брат та п'ять сестер, одразу після завершення місцевої школи влаштувався на роботу. Його трудовий шлях був тісно пов'язаний із Вінницею. Працював на різних підприємствах міста, останнє із яких - ТОВ "Барлінек".

"Костянтин прагнув, щоб його сім'я не знала скрути, а діти, яких у нас двоє, змогли здобути вищу освіту. Наразі донька вже має диплом, а син навчається на другому курсі, - розповідає дружина полеглого воїна Таїса. - Саме заради їхнього майбутнього чоловік і пішов на війну. Не міг по-іншому... Не ховався за спину та не відхрещувався від виконання обов'язку... Його загибель - це неймовірна втрата для всієї нашої великої родини".

Віддали життя за Україну!

У вівторок, 7 травня, Вінниця проводжала в останню путь воїна-добровольця **Володимира Васильовича САВУЛЯКА**. Чоловік став на захист Батьківщини на початку повномасштабного російського вторгнення. Як водій 10-ї окремої автомобільної санітарної роти рятував із поля бою поранених побратимів, забирав тіла загиблих. Брав участь і у першому обміні полоненими - був серед тих, хто перевозив звільнених оборонців Азовсталі. Його воєнні зліткнення через найгарячіші точки зіткнення із ворогом на запорізькому та донецькому напрямках. На жаль, торік через важку хворобу, набуту під час несення військової служби, Володимир був змушений залишити Збройні Сили України. Серце воїна припинило битися 4 травня. Йому навічно залишилося 60 років...

За проявлену мужність під час захисту Батьківщини Володимир Савуляк був нагороджений нагрудним знаком Головнокомандувача ЗСУ "Сталевий хрест". А крім того, удостоєний медалі Учасника бойових дій.

У оборонця залишилися дружина, двоє дітей та онука...

Народився Володимир Савуляк 20 квітня 1964 року в селі Борівка Могилів-Подільського району Вінницької області. Після завершення місцевої школи та служби в армії переїхав до Вінниці. Здобув освіту в тоді ще Вінницькому політехнічному інституті. Останніми роками перед великою війною працював водієм-далекобійником.

"Одними з визначальних рис його характеру були щирість, доброта, порядність. А ще неймовірна відповідальність перед сім'єю, людьми, рідною країною... Попри все, не втрачав оптимізму та мріяв побачити велику українську Перемогу".

Навіки 21. На фронті загинув вінничанин, один із наймолодших оборонців Азовсталі **Назарій ГРИНЦЕВИЧ**.

10 березня 2024 року Назарію тільки виповнився 21 рік. У перші місяці повномасштабної війни він три місяці разом з побратимами тримав оборону на Азовсталі, після чого потрапив у ворожий полон. Гринцевич понад 4 місяці провів у колонії так званої "ДНР" на окупованій території Донецької області.

В рамках великого обміну полоненими, що відбувся 21 вересня 2022 року, Назарія Гринцевича разом з 215 українськими військовополоненими повернули додому. Після звільнення він разом із товаришами заснував підрозділ "Контакт 12". Там "Грінка" був командиром взводу оптичних спостерігачів.

Загибель Назарія Гринцевича прокоментував майор ЗСУ, заступник командира 3 ОШБр та екс-командир полку "Азов" Максим Жорін: "Назарій Гринцевич "Грінка". У 18 років він вже воював на Азовсталі, потім повернувся з полону, встав знову у стрій та загинув в бою. Незважаючи на такий вік, йому не потрібно було пояснювати, навіщо захищати свою країну", - написав він.

Підмога для наших воїнів

Днями голова Якушинецької громади Василь Романюк передав волонтеру Роману Косику запитувані воїнами інструменти та маскувальні сітки.

Волонтери везуть допомогу бійцям у Донецьку область, зокрема передачу доставлять у підрозділ воїна-земляка Віталія Данилюка з Лукашівки Якушинецької ТГ. До 30-ї механізованої бригади ім. Князя Острозького. Нині вони перебувають на Бахмутському напрямку.

Сітки виготовили працівники бібліотек, закладів культури, шкіл Пултівець, Некрасового, Микулинець. Інструменти надали небаїдужі жителі Якушинецької громади.

Хто має можливість просимо долучатись та приносити до Якушинецького будинку культури будівельні інструменти, зараз маємо багато запитів від бійців.

Разом до Перемоги!

Вітали поважного іменинника

Голова Якушинецької громади Василь Романюк привітав із поважним ювілеєм мешканця Якушинець, за плечима якого багаторічний життєвий досвід та невтомна праця.

Поважний іменинник - **Іван Васильович дядинчук**, 4 травня відзначив своє 90-річчя.

Це чудовий ювілей, який додає не лише сивину у волосся, але й тішить спогадами та життєвою мудрістю.

Василь Романюк разом із головою ветеранської організації Миколою Ситаром відвідав ювіляра, вручив вітальну листівку та подарунок.

"Сердечно вдячний за вашу працю, життєву стійкість та мудрість. Ви пройшли гідно складну життєву дорогу, були учасником історичних подій, багато працювали на благо майбутнього покоління та громади. На вашому прикладі виховувалися сучасні діти й молодь, нове покоління патріотів і героїв. Від імені усієї громади зичу міцного здоров'я, щастя, радості та ще довгих років життя у мирній, переможній Україні та хочу щоб ми зустрілись із Вами на сторіччя, тож тримайтесь і кріпійтесь", - сказав у своєму вітальному слові голова громади.

Народився Іван Дядинчук у далекому 1934 році в Крижопільському районі у селі Павлівка. Важке дитинство обпалене подіями Другої світової війни, у рідній Павлівці в той час були запеклі бойові дії, тож Іван Васильович з малих літ знає що таке війна. У 14 років хлопець разом із братом залишилися сиротами, мати померла, а батько загинув на фронті, виховувала їх бабуся. Закінчивши шість класів хлопчина подався у пастухи, потім працював на підводі, тоді доля привела його на кузню, там він знайшов професію свого життя.

У Якушинці разом із дружиною та донькою Іван Васильович переїхав у 1982 році. Тут, аж до вихо-

ду на заслужений відпочинок, також трудився на кузні тракторного стану. Багато років поспіль він був найкращим майстром на усю округу, який дуже добре підковував коней. До нього привозили коней з усіх сусідніх сіл, а також постійно підковували конячок які возили дітей у парках Вінниці.

Іван Васильович прожив довге та щасливе подружнє життя разом зі своєю нині уже покійною дру-

жиною, виростили та виховали єдину доньку Віру. Має поважний ювіляр одного онука та одного правнука. Родина не велика, але дуже дружна, один для одного є підтримкою та розрадою.

Поважний ювіляр зустрів гостей сяючою усмішкою, він радо спілкується та має добре на свої роки здоров'я. Дуже хвилюється та переживає поважний подолання за долю України у кровопролитній війні, яка нині триває. Надто переймається за свого внука, котрий нині боронить державу від російської навали та мріє про довгоочікувану перемогу і мир в Україні.

Клопотенко знайомиться з традиційною кухнею Вінниччини

Приїзд зіркового кулінара - Євгена Клопотенка на Вінниччину, викликав справжній резонанс у громадськості.

Відомий український шеф-кухар, ресторатор, громадський активіст з робочим візитом відвідав у Якушинецьку громаду.

Під час візиту, шеф-кухар зустрічався з старожилами сіл Дашківці та Лисянка, які мали унікальну можливість поспілкуватися з майстром кулінарного мистецтва та поділитися особливостями місцевої культури.

Будучи співавтором реформи шкільного харчування в Україні, завітав в ЗДО "Золота рибка", де відзначив належний рівень обладнання харчоблоку.

Його візит підкреслив важливість співпраці між професіоналами та місцевими громадами для відродження багатотисяч українських рецептів.

Про деталі робочого візиту Євгена Клопотенка дізнається згодом, проте для місцевих жителів зустріч з громадським активістом стала незабутньою подією, яка залишила яскраві спогади в їхніх серцях.

Сподіваємося на подальшу співпрацю у розвитку української традиційної культури.

Допомогли продуктами

Нещодавно небаїдужі мешканці Стрижавської громади передали продукти харчування - для захисника з Лаврівки Дмитра Семенчука та його побратимів із 101-ї бригади 1-го батальйону 2-ї роти. Вони боронять Україну на Чугуївському напрямку Харківської області.

Хлопці звернулися по допомогу, тож у приміщенні Лаврівського будинку культури зібрали все необхідне: картоплю, моркву, буряк, цибулю, крупи та воду. Відгукнулися небаїдужі жителі громади.

Особливі вдячні Альоні Тітєвській, яка виділила пальне, та завідувачці будинку культури Олександрі Корінюк, яка організувала збір. Стрижавська селищна рада подбала про транспортне забезпечення.

Лише разом ми спроможні й сильні!

3 початку року на Вінниччині народилось понад 2 тисячі немовлят

Як повідомляє Департамент охорони здоров'я та реабілітації Вінницької ОДА, за даними електронної системи охорони здоров'я (ЕСОЗ), з початку року на Вінниччині народилось 2151 немовлят.

Загалом в Україні на світ з'явилося 47 772 малюків.

У НСЗУ зазначають, що Програма медичних гарантій повністю покриває медичну допомогу новонародженим. Батьки немовлят можуть отримати медичні послуги безоплатно в межах таких пакетів: "Неонатальний скринінг"; "Медична допомога новонародженим у складних нео-

натальних випадках"; "Медична реабілітація немовлят, які народились передчасно та/або хворими, протягом перших трьох років життя"; "Медична допомога при пологах".

Знайти заклад із договором, який надає безоплатні послуги за відповідним напрямком можна: зателефонувавши до контакт-центру НСЗУ за номером 16-77. Оператор підкаже найближчі лікарні із договором, а також їх адреси та контакти; за допомогою дашборду на сайті в розділі "Е-дани" / "Аналітичні панелі (дашборди)" / "Укладені договори..."

Чому День пам'яті та перемоги над нацизмом в Україні тепер святкують 8 травня?

У 2023 році Верховна Рада встановила 8 травня Днем пам'яті та перемоги над нацизмом у Другій світовій війні. У цей же день дату відзначає більшість європейських країн, проте у країнах колишнього Радянського Союзу День перемоги досі святкують 9 травня.

Раніше 9 травня було офіційним святом і в Україні, однак 8-го додатково вшановували День пам'яті та примирення. Тепер ці дати об'єднали.

Коли Німеччина офіційно програла у Другій світовій війні?

Перший Акт про капітуляцію нацистської Німеччини підписали ще 7 травня 1945 року у французькому Реймсі. Радянський Союз під час підписання представляв генерал Іван Суслопаров.

Однак тодішній радянський диктатор Йосип Сталін відмовився визнавати цей документ і вимагав, щоб новий підписали у Берліні, у який увійшла Червона армія. Він заявив, що капітуляцію мають прийняти не на території переможців, а там, звідки прийшла агресія.

Другий Акт про капітуляцію Німеччини підписали 8 травня о 22:43 за центральноє-

вропейським часом у передмісті Берліна. За московським часом тоді ж уже настало 9 травня - 00:43. Тож у 1945 році указом президії Верховної Ради СРСР 9 травня оголосили "Днем всенародного торжества", Святом Перемоги та вихідним днем.

День перемоги і сучасна Україна

У 1991 році, за законом про працю Української РСР, 9 травня почали називати "Днем Перемоги". Щороку цього дня в Україні традиційно проводили паради, у яких брали участь військові та ветерани війни.

У 2010 році в Києві вперше за роки незалежності на параді представили військову техніку. Крім того, у цей день вшановували пам'ять загиблих від воєнних дій, поклали квіти до військових меморіалів та служили панахиди у храмах.

Після початку декомунізації та війни з Росією з 8 травня 2015 року в Україні щорічно відзначають День пам'яті та примирення. Саме тоді з українського законодавства прибрали термін "Велика Вітчизняна війна", заборонили пропаганду комунізму й нацизму та вико-

ристання радянської символіки для вшанування загиблих.

"У Російській Федерації впродовж останніх десятиліть відзначення перемоги над нацизмом поступово перетворювалось на культ, а потім і взагалі у потворне явище "победобесія", метою якого є пропаганда війни, вивищення над іншими народами, привласнення собі статусу "головного переможця". Саме через це Україна з часів Революції гідності послідовно впроваджує європейський підхід пам'ятання про Другу світову війну", - пише Український інститут національної пам'яті.

День Перемоги в Україні офіційно не відзначається з 2016 року. Замість нього 9 травня встановили День перемоги над нацизмом у Другій світовій війні, який до 2023 був державним святом.

8 травня 2023 року президент Володимир Зеленський запропонував об'єднати дві дати, щоб вшановувати День пам'яті та перемоги над нацизмом в один день, як це роблять у більшості європейських країн. Після закінчення воєнного стану він буде офіційним вихідним.

"Саме 8 травня 1945 року набрав чинності акт про беззастережну капітуляцію вермахту. Саме 8 травня світ вшановує пам'ять усіх, чий життя були забрані тією війною. Це чиста історія, без ідеологічних домішок. І це - історія нашого народу, наших союзників, усього вільного світу. Сьогодні ми повертаємо її нашій державі", - сказав Зеленський у минулому зверненні.

Об'єднанні любов'ю до пісні та української культури

Під час війни розвиток культури набуває особливого значення. Культура єднає нас у розумінні, хто ми є, надає сенсу боротьбі за спільні цінності й традиції. Вінниччина завжди славилася своїми співочими талантами. Поряд із досвідченими та добре знаними на теренах краю колективами, щорічно з'являються молоді, проте не менш професійні самодіяльні артисти. Одними з таких є жіночий вокальний ансамбль "Панночка" Медвежовушківської філії Агрономічного центру культури та дозвоїлля під керівництвом чарівної **Олени Кашараби**.

Цьогогоріч у День матері, гурт відзначає третю річницю з моменту заснування. Адже саме у 2021 році відбувся перший виступ дзвінкоголосих артисток, приурочений саме цій даті. "Панночка" - це колектив закоханих у пісню жінок з унікальними голосами, котрі люблять творчість, діляться із глядачами своїми емоціями та виконавською

майстерністю. До складу ансамблю входять жінки різного віку та професій. Зокрема, активними учасницями є Ольга Білик, Аліна Оберемок, Інна Безпалько, Юлія Брянська, Ольга Дем'янова, Юлія Лемішак, Наталія Міхаліна, Оксана Рябоконь, Алла Розарьонова, Тетяна Скрід, Оксана Саранчук, Лариса Савчук, Наталія Оберемок.

За словами керівниці ансамблю Олени Кашараби за час існування колектив неодноразово виступав на різноманітних заходах, концертах, тематичних програмах. Також декілька разів учасниці колективу відвідували війнів у місцевих шпиталях. Вони не тільки радували бійців імпровізованими концертами, але частували смаколиками. До речі, із початку повномасштабного вторгнення у Медвежовушківському клубі було організовано волонтерський осередок. Саме сюди небайдужі односельці приносили все необхідне аби допомогти ЗСУ та переселенцям.

За час існування наш колектив є постійним учасником різноманітних заходів, що проводяться на теренах Агрономічної громади. Зокрема, усім односельцям запам'яталися яскраві та колоритні Андріївські вечорниці. Всі відчували справжню атмосферу цього дійства. Наш колектив досить дружний та навіть об'єднаний родинними зв'язками. Ми із задоволенням два-три рази на тиждень збираємося на репетиції - розучуємо пісні, жартуємо, ділимося новинами, тощо. Окрім пісні наші талановиті колежанки допомагають створювати костюми, зокрема Наталія Міхаліна - вишила нам сценічне вбрання. В усіх наших починаннях нас підтримують й голова Агрономічної ТГ Сергій Сітарський, його заступниця Тетяна Закревська, директорка Агрономічного центру культури та дозвоїлля Лілія Гаврилюк та депутат Вінницької обласної ради Олександр Масленников. До речі, саме Олександр Георгійович подарував нам комплект костюмів, завжди допомагає та відгукується на всі наші прохання.

Культура зараз несе потужний меседж - це коріння нашої нації, без культури немає традицій, а без них і нації, як такої. Тому це все взаємопов'язано.

Свою ідентичність, культуру та мову ми нині й захищаємо. Хтось із зброєю в руках, а хтось із піснею на вустах. Українська культура багата і самодостатня, вона має потужний стержень та потужні традиції, які передаються із покоління в покоління. Наше завдання - це зберегти, примножити та передати нащадкам. Тож продовжуємо тримати культурний фронт та спільно наближаємо Перемогу, - наголосила Олена Михайлівна.

Зрада. Яке її обличчя

Вона благала: «Володю, треба вибиратися з Ізюма...». Вона кричала, намагаючись, як завжди, узяти все у свої руки. Вона плакала, але усвідомлювала: чоловік не піде з нею - він не захоче її бути тягарем... Просидівши кілька тижнів у підвалі і щохвилини розуміючи, що кожна може стати останньою, Віта не втомлювалася просити його зібратися і виїхати хоча б до родичів в Олександрівку, хоча й також окуповану. Вона знала, що там не така сила зброї кинута на село, - усе кинуте на Ізюм... Тому шанси вижити чи принаймні залишитися з нормальною психікою невеликі. А ще мама Володі, якій далеко за 80. «Ні, хай буде, що буде. Нікуди не поїдемо», - укотре чула у відповідь. Спочатку якісь автобуси евакуювали мешканців міста, яке оркам так потрібно було знести з лиця землі... А далі був останній, який супроводжували українські військові... Під обстрілами, градами... Тим автобусом вона й виїхала. Володя провів дружину до автобуса. Віта плакала і намагалася ще й ще просити чоловіка виїхати. А потім взяла з нього слово, що залишиться живим... А потім був Слов'янськ і релігійна община, що притулила людей на ніч.

(Зараз пишу... а у нас три божевільних удари тільки що. Дванадцять ночі... Іскандери з Білгородської області... Не знаєш, куди бігти, що робити, єдине - кричиш імена своїх рідних, які мають швидко вибігти до тебе і кудись сховатися... Куди? Але мимоволі спускаєшся в підвал, потім виходиш надвір: небо всіяне дріб'язком... це зірки... та все ж якісь особливі - розтерзані, змучені, безладно розсіпані, зруйновані... як і всередині в мене. А потім різка блискавка з неба до землі - і за секунду неймовірної сили удар... Дочка кричить: «Мам, зайди в хату!». І знову постріб... тремтіння, що не припиняється хвилин 15. Дочка, яка стислася в кулачок і гризе нігті... Чоловік, який притиснувся до мене... І ще один вибух... Якому нелюду це потрібно? Іду знову писати...)

Уже тоді в Слов'янську Віта зателефонувала мені (на зв'язку не була більше тижня). Тоді я й почула від неї розпачливе: «Я зрадниця». Тут немає втішних слів. Немає що сказати подрузі, однокласниці, кумі, яка стала за

все життя більше за ці категорії. Рідна людина. І я розумію, що на це вона ніколи не заслуговувала. Вона плакала в трубку, розповідаючи про прощання з Володею: «Він сам сказав, щоб я виїхала. Він розумів, що я не витримаю. Він обіцяв вижити... Я його кинула. Я зрадниця... Мені потрібно було наполягти, крикнути, тупнути, стати на коліна, щоб і вони виїхали...».

А вранці - до Краматорська на залізницю, і якщо евакуаційний поїзд поїде до Львова, то є надія потрапити до доньки, яка вже рік працює в Польщі. Я чекала кожну хвилину від Віточки новин: «Я в Краматорську. Я на вокзалі... Слава богу, я в поїзді - і він до Львова...» Та через якийсь час Віта повідомила, що вокзал, звідки вони рушили у світ, розбомбили. Здавалося, війна наздоганяла її, мстила за щось...

А далі була дівчинка у Львові, яку раз у житті бачила дочка Віти і домовилася про допомогу для мам. Все було зроблено. Віточка в офісі, де працювала ця дівчина, заснула, а на ранок зателефонував Володя. Надія продовжувала жити. П'ять днів Віта добиралася до дочки.

А потім... депресія, сльози, що просто душили. Були спроби кудись себе діти - волонтерство, курси польської, інтерв'ю кореспондентам, дзвінки з України... І щосекундне моніторингу ситуації в Ізюмі і пошук зв'язку з чоловіком. Через десять руки (ті, хто міг добиратися до гори Крем'янець і вловити зв'язок і хто сидів у тому-таки підвалі з Володею і його мамою) линули вісточки-крапельки: «Все норм». Це означало - живі, більше нічого... та 11 квітня був дзвінок.. від Володі: «Я не хотів, щоб ти напружувала людей, аби вони мене привітали з днем народження. Цього не потрібно було робити. І взагалі - купи мені пістолет...» Розмова була ні про що. Дочка і мати були в розпачі. Мені написала моя похресниця: «Хрещена, я не знаю, як заспокоїти маму. Поговори з нею, вона тебе послухає...».

«Я знаю, що життя ніколи не буде таким, як раніше. І Володя ніколи вже не буде до мене ставитися, як раніше. Він в праві сказати мені, що ми розлучаємося. Ти зрадниця. Ти мене кинула хворого і з старенькою матір'ю», - Вітині слова пронизували мене, і я не розуміла, що це все відбувається з моєю близькою людиною, яка жила в щасливій сім'ї, з чоловіком, який все життя кохав

її. - Я почала подумки говорити з Вовою, вести з ним діалог. І в кожному діалозі я відчуваю свою зраду, але й безпорадність, безвихідь, глухий кут».

А 11 травня Віті прийшло повідомлення, щоб вона терміново зателефонувала. Жінка, яка постійно писала «усе норм», сказала їй триматися, бо Вови не стало. Він просто помер. Ні від вибухів, ні від обстрілів. Він просто помер. Уже три дні вони знаходилися у квартирі, можна було полежати. А він помер. Поховальні служби винесли його і все... Де поховали і хто, та чи поховали взагалі - невідомо...

Що таке зрада? Та чи правомірні ми клеймити інших або й себе цією порожнечою, чорнотою, бездушшям? Що б було, якби вона залишилася в місті, де смерть щосекунди вривається і руйнує, спалює, гвалтує? Чи кожен може сміливо стати солдатом і озброїтися насамперед перед сміливою відвагою? Чи зрадила Віта, виїжджаючи з улюбленого міста, і, як виявилось, попрощавшись навично з коханим?

Володя був учителем історії. Віта - бібліотекаркою у школі та ще й також учителем історії. Саме цей шкільний предмет ожив у нас на очах і накреслив нову історичну віху, віху війни, якої людство ніколи не знало. Людство, якого зрадила нелюдська жадаба зупини годинник миру...

Алла ПРИЙОМКО (м.Мерефа).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИСНОВОК з оцінки впливу на довкілля

КОМУНАЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА ВІННИЦЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ «ВІННИЦЬКАМІСЬКТЕПЛОЕНЕРГО» інформує про те, що на виконання Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» 2059-VIII від 23.05.2017 отримано ВИСНОВОК З ОЦІНКИ ВПЛИВУ НА ДОВКІЛЛЯ планованої діяльності «Нове будівництво блочно-модульної когенераційної станції по вул. Магістратська, 2 в м. Вінниця» №21/01-7052/1 від 02.05.2024 (реєстраційний номер справи 7052), виданого Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів України.

Оголошення

Якушинецька сільська рада повідомляє, що відповідно рішення 38 сесії 8 скликання від 05.04.2024 № 1546 «Про надання дозволу на розроблення детального плану території за адресою: Якушинецька ТГ Вінницький район Вінницька область» розробляється та подається на громадське обговорення Детальний план території для будівництва будівель та споруд зі зберігання, технічного обслуговування, ремонту та продажу транспортних засобів на території Якушинецької ТГ, Вінницького району Вінницької області. Площа території, що проектується - 0,8605 га. Замовник проекту - Якушинецька сільська рада. Розробник проекту - ТОВ «АПЛАН»

(23222, Вінницька область, Вінницький район, с. Якушинці, вул. Богдана Хмельницького, буд. 1, корп. Б).

Ознайомитись та надати протягом 30 днів відповідні пропозиції та рекомендації можна у приміщенні Якушинецька сільської ради (відповідальній посадовій особі замовника - начальнику відділу архітектури та містобудування Томашевській Марині Валеріївні) та на офіційному веб-сайті Якушинецької громади. Громадські слухання щодо вказаного проекту шляхом презентації його основних матеріалів відбудуться о 10.00 год. 20 червня 2024 року у приміщенні Якушинецької сільської ради за адресою: с. Якушинці, вул. Новоселів, 1. **Якушинецька сільська рада.**

Вітаємо ветеранів війни та праці

Цього тижня свої ювілеї святкуватимуть: 95-річчя відзначатиме мешканка с.Тютки - **Зінаїда Кирилівна ГОЛЕНКО** (10 травня). 90-річчя святкуватиме жителька с.Кальнишівка - **Феодосія Іванівна САВЧУК** (15 травня). 90-річчя відзначатиме мешканка смт Стрижавка - **Олена Григорівна БОРДЕНЮК** (15 травня).

Від імені активу Вінницької районної та місцевих ветеранських організацій щиро зичу іменинникам міцного здоров'я, достатку й злагоди в родинях, гідної пошани від суспільства та держави, довгих літ щасливого життя під мирним українським небом.

Із повагою,
Петро ВАСИЛИНИЧ,
голова Вінницької районної організації ветеранів.

ПЕРЕДПЛАТИТЬ «ПОДІЛЬСЬКУ ЗОРЮ» ШАНОВНІ НАШІ ВІДДАНІ ЧИТАЧІ.

Продовжуємо випуск однієї із найстаріших газет краю, аби Ви дізнавалися новини з життя громад, району, області та України. Сподіваючись на кращі часи розпочинаємо передплату на 2024 рік.

Передплата з поштовими послугами становить:
(61487): на місяць - 57,00 грн., на 3 місяці - 141,00 грн., 6 місяців - 267,00 грн., 1 рік - 519,00 грн.

9 травня - хмарно, без опадів, t вдень +11...+16°C, вночі +5...+9°C. **10 травня** - хмарно, без опадів, t вдень +14...+18°C, вночі +5...+11°C. **11 травня** - хмарно, дрібний дощ, t вдень +14...+18°C, вночі +8...+12°C. **12 травня** - хмарно, без опадів, t вдень +11...+15°C, вночі +7...+10°C. **13 травня** - хмарно, без опадів, t вдень +11...+14°C, вночі +6...+9°C. **14 травня** - хмарно, без опадів, t вдень +12...+15°C, вночі +5...+9°C. **15 травня** - хмарно, без опадів, t вдень +13...+17°C, вночі +6...+10°C.

Де гаївка лунала

Під такою назвою, днями у Вінницьких Хуторах відбувся другий великодній фестиваль. Під час дійства кожен охочий зміг відвідати виставку писанок та ярмарок смаколиків, спробувати власні сили у різноманітних майстер-класах, зокрема створення ляльки-мотанки, писанки та свічок з вошини. Затим яскравими барвами завірювала концертна програма, за участю самодіяльних артистів та вихованців музичних шкіл із Вінницьких Хуторів, Писарівки, Гавришівки, Щіток, Великих Крушинець, Сосонки та Стадниць. Усі присутні мали змогу доторкнутися до прадавніх українських традицій, а також задонатити кошти на підтримку наших Захисників та Захисниць.

Про День матері в Україні і в світі

Історія Дня матері починається з найдавніших часів. В Україні матір шанували завжди, хоча свято з'явилося не одразу.

Це свято відзначають у 85 країнах світу, у тому числі й в Україні, щорічно у другу неділю травня. У 2024 році свято припадає на 12 травня (друга неділя травня).

Мама - найдорожча людина для кожного з нас, яка подарувала нам цей світ. З неї починається наш життєвий шлях на цій землі, людське життя, з усіма нашими перемогами й невдачами, досягненнями й розчаруваннями, щастям і стражданням, але життя, дійсно, прекрасне! Мама супроводжує нас на нелегкому життєвому шляху, дарує свою любов, турботу, допомогу, які потрібні нам завжди, хоч іноді ми цього не помічаємо.

Історія Дня матері

Свої витoki свято веде з найдавніших часів, адже скільки існувало життя, існували й матері. Ще у Древній Греції вшановували Богинь. А у багатьох країнах навесні влаштовували Містерії - таїнства, присвячені культу матері. Спочатку греки поклонялися материнським божествам, і лише пізніше стали вшановувати своїх земних матерів.

З XVII сторіччя в Англії кожного року у кожну четверту неділю Великого посту відбувається урочистість на честь матері. А от, як свідчить історія, узаконили свято американки: Джулія Уорд, яка 1872 року опублікувала прокламацію Дня матері, а Ганні Джарвіс у 1907 році письмово звернулася до політиків з проханням зробити свято державним.

Відкопи відзначають в Україні

В Україні свято завжди мало глибинний зміст. З найдавніших часів матерів оспівували як берегинь - сім'ї, роду та нації. Наші пращури поклонялися Божій Матері, як заступниці та покровительці усіх українців, шанували своїх матерів, а пізніше матінкою стали називати і рідну країну. Так матері стали уособлювати все найсвятіше та найдорожче у житті людини.

Першими з Днем матері стали вітати один одного представники української діаспори у Канаді ще на початку XX століття. В Україні свято вперше відзначили у Львові у 1929 році. Втім, за часів радянської влади День матері був заборонений, але навіть тоді у другу неділю травня матерів вітали у західних регіонах України. Згодом після прийняття Указу Президента України від 10 травня 1999 року № 489/99 свято отримало офіційний статус.

У 2000 році багато громадських організацій спільними зусиллями повернули День матері як державне свято. Вихідного у цей день в Україні немає, але українські матері мають нагоду почути привітання на свою адресу, а також

слова щирої любові та подяки від найрідніших людей.

Не випадково День матері відзначають навесні, у чудові травневі дні, коли розквітає природа і земля-мати вбирається у прекрасне зелене вбрання, що символізує початок довгого життєвого шляху. В цей день мамам ми бажаємо здоров'я і щастя, вітаємо та даруємо квіти і подарунки, міцно обіймаємо і всіма засобами засвідчуємо свою любов і вдячність.

На роботу мама йде

**На роботу мама йде,
А мене в садок веде.
Зовсім я не вередую,
Тільки трішечки сумую**

**Каже мама: «Будь слухняним.
І охайним, і старанним.
Ми зустрінемося під вечір,
До побачення, малеча».**

**Я про маму вивчу пісню
І навчуся справ корисних.
Як і мама, я працюю,
Тільки трішечки сумую.**

Астрологічний прогноз на 13 - 19 травня

ОВЕН (21.03-20.04). Зайвий поспіх та непотрібна емоційність можуть призвести до серйозних фінансових втрат і сварок із близькими людьми. Акуратно ведіть свої справи, частіше радьтеся з довіреними людьми й фахівцями, це дозволить уникнути помилок. Несподіваний поворот подій вплине на вашу подальшу долю. Намагайтеся бути реалістом і не вимагайте від навколишніх занадто багато. Вихідні проведіть у дружньому колі або в прийємній компанії. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - субота.

ТЕЛЕЦЬ (21.04-20.05). Важливо не витати в хмарах, а твердо дивитися на свої можливості. Філософське розуміння життя й холоднокрівність в усіх ситуаціях, дозволять досягти блискучих результатів. На роботі накопичилися питання які вирішити під силу тільки вам, але не звальюйте все на себе, пошукайте собі помічника. Вирішуючи свої проблеми, не забувайте про інтереси близьких людей. Сприятливий день - середа, несприятливий - п'ятниця.

БЛИЗНЮКИ (21.05-21.06). Сприятливий час для реалізації творчих ідей, саме зараз вони будуть затребуваними в роботі й можуть принести прибуток. Але для цього знадобляться всі ваші енергія, ініціативність і рішучість. Робота забиратиме чимало часу, але розширить коло ваших знайомих і інтересів. У вихідні приділіть увагу близьким людям, і не звертайте увагу на настирливість далеких родичів. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - понеділок.

РАК (22.06-22.07). Оптимізм допоможе вирішити будь-яке завдання й забезпечить необхідну допомогу, залучаючи однодумців. Від начальства триматися краще подалі, тому що йому буде не до вповахи ваша ініціативність. Можливі певні проблеми у взаєминах, однак ви знайдете спільну мову з близькими. У вихідні ситуація підштовхуватиме до самостійної діяльності або до пошуку нової роботи. Сприятливий день - четвер, несприятливий - вівторок.

ЛЕВ (23.07-23.08). Вам доведеться багато працювати, тому краще не розпоршуватися на дрібниці, візьміться за одну справу та зробіть її якісно. Постарайтеся уникати непотрібних зустрічей. Багато бути якомога непомітнішими й скромнішими в очах керівництва. Розраховуйте на підтримку друзів. У вихідні бажано стежити за своєю мовою, тому що ви можете сказати багато зайвого і зіпсувати особисті стосунки. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - середа.

ДІВА (24.08-23.09). Багато уникати суєти. Не варто укладати ризикованих угод, адже шанс на успіх практично дорівнює нулю. Важливо впорядкувати свій спосіб життя, не переймайтеся чужими проблемами. Будьте обережними спілкуючись з колегами й начальством. У вихідні добре б з'їздити за місто, приділити увагу побутовим справам, створити затишок у будинку. Можливі приємні новини в царині кохання. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - четвер.

ТЕРЕЗИ (24.09-23.10). Усе пройде більш-менш добре, залежно від того, ви будете реагувати на труднощі що виникають. Постарайтеся не панікувати і спокійно в усьому розібратися. Витримавши ці випробування, ви зможете довести собі й навколишнім, що маєте цілковите право на успіх. Багато зараз нічого не змінювати в особистому житті. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - субота.

СКОРПІОН (24.10-22.11). Фортуна буде вам посміхатися. На роботі, та й взагалі у ділових стосунках, можливі перспективні пропозиції від надійних партнерів, а також довгоочікуваний прибуток від довгострокових контрактів. Поступово зростає ваш авторитет. Стосунки в колективі стають все більш комфортними. Але не забувайте про відпочинок, інакше накопичена втома може нагадати про себе в найневідповідніший момент. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - середа.

СТРЕЛЕЦЬ (23.11-21.12). Вас, схоже, може відвідати

гостре бажання щось змінити - зовнішній вигляд, роботу, родинний стан. Що ж, дерзайте! Постарайтеся тримати свої ділові папери подалі від цікавих поглядів, тому що конкуренти легко можуть скористатися вашою довірливістю. Виявіть передбачливість і обережність, особливо контактуючи з новими людьми. У вихідні не соромтеся виявити ініціативу, підтримка вам забезпечена. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - четвер.

КОЗЕРІГ (22.12-20.01). Ви на гребені хвилі, навіть плітки роблять вам карколомну рекламу. Ви зараз товариські й чарівні, вихор нових зустрічей і знайомств закрутить вас. А от на роботі не варто зайве вередувати та чіплятися з дрібниць, такими діями можете засмутити колег. Вихідні краще провести в компанії друзів, ніж родичів. Ви відпочинете й повеселитесь від душі. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - субота.

ВОДОЛІЙ (21.01-20.02). На перший план вийде робота. Чекайте на безліч важливих справ і несподіваних завдань, причому навіть у вихідні. Від вас буде потрібно чимало зусиль, щоб упоратися з ними, при цьому начальство може так і не оцінити вашої запопадливості. Здатність адекватно відреагувати на ситуацію може значно знизитися, тому будьте уважними й навіть підозрілими, інакше станете легким набутком шахраїв. У вихідні вирушайте на дачу. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - п'ятниця.

РИБИ (21.02-20.03). Вам, схоже, доведеться скористатися внутрішніми резервами, вони виявляться дуже доречними для рішення загальних питань. Прийдеться досить активно працювати, зате з'явиться можливість впровадити свої творчі задуми в життя. Вам доведеться багато розмовляти й пояснювати свою позицію. Вихідні загрожують бути досить заморочливими. Сприятливий день - четвер, несприятливий - понеділок.

"ПОДІЛЬСЬКА ЗОРЯ"

Вінницька регіональна газета.

редактор
Ф.І.БЕЖНАР

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ
ПЕРІОДИЧНОГО ВИДАННЯ:
ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЙ - 40699;
ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ - 61487

Газета зареєстрована
Головним територіальним
управлінням юстиції у
Вінницькій області
15.03.2019 р.
Реєстраційне свідоцтво
ВЦ №1051-409 ПР.
Засновник: Трудовий
колектив Товариства з
обмеженою
відповідальністю "Редакція
Вінницької регіональної
газети "Подільська зоря"

Газета виходить щочетверга,
видається українською, а також
російською мовами. Спосіб
друку - офсетний, обсяг 3
друкованих аркуші. Формат А-3.
Розповсюджується
у Вінницькій області.
Видавець: Товариство з
обмеженою відповідальністю
"Редакція Вінницької
регіональної газети
"Подільська зоря".

Редакція не завжди поділяє точку
зору авторів публікацій. Відповідаль-
ність за надруковані та вкладені в
газету листівки, матеріали, рекламу і
оголошення несуть автори та
рекламодавці. Редакція залишає за
собою право редагувати та скорочу-
вати текст. При передруці матеріалів
посилання на "Подільську зорю"
обов'язкове. Матеріали, позначені
П, публікуються на правах
реклами.

РОЗРАХУНКОВИЙ РАХУНОК:
№UA653020760000026007300901415,
Вінницьке обласне управління АТ
«Ощадбанк», МФО 302076,
інд. код 02471361,
e-mail:
pzorya2003@ukr.net
Адреса редакції:
21100, м. Вінниця,
вул. Брацлавська, 31.
Телефон редакції:
27-77-07.

Зам. №242819.

Наклад - 1500.

Газета віддрукована
у ФОП Голуб Сергій
Юрійович

Тел. (0432) 55-63-97.